

**TOESPRAAK NAAR AANLEIDING VAN
DE OFFICIËLE VERZUSTERING LEUVEN - 'S-HERTOGENBOSCH**

door de heer B.L.A. Van Zwieten, burgemeester van 's-Hertogenbosch

Geachte collega
Geachte schepenen en wethouders
Dames en heren raadsleden

Onlangs kwam bij mij een bundel met zeer fraaie teksten, proza en poëzie en ook schone tekeningen onder ogen. Een uitgave van het Leuvens Handelaarsverbond.

Daarin schreef de voorzitter van die dagen, de heer René Depret, de volgende woorden:

“Het ligt niet in de geplogenheden van de Leuvenaars, om een jubileum zo maar onverlet te laten voorbijgaan”.

Welnu, zulks ligt ook niet in de geplogenheden van de Bosschenaren. Ook zij zijn van oordeel dat jubilea moeten worden gevierd, en moeten worden herdacht.

Daarom maken zij zich op om het komend jaar – u hebt er zojuist al iets van gehoord van professor Van Uytven – in 1985 het feit te herdenken dat de stad 's-Hertogenbosch de stadsrechten heeft verkregen van hertog Hendrik I, hier begraven aan de overkant; stadsrechten die waren afgeleid van die van Leuven.

Dat feit willen wij volgend jaar gedenken, dat jubileum willen wij gaan vieren en wij willen daarbij – uiteraard, zou ik haast zeggen – onze moederstad – degene waar de rechten van afkomstig zijn – zeker betrekken.

Of het nu precies dat jaartal is of niet, vinden wij minder belangrijk.

Het is zoals professor Van Uytven gezegd heeft: 50 jaar geleden hebben wij het 750 jarig bestaan gevierd, 100 jaar geleden hebben we het 700 jarig bestaan gevierd, en gaat u zo maar door. We hebben het altijd zo gedaan, en wij blijven dat altijd zo doen.

Het is natuurlijk interessant en wetenschappelijk zeer boeiend en ook voor de pers zeer interessant, om daarover iedere 50 jaar nog eens van gedachten te wisselen. Het is vooral om de reden van dat jubileum dat wij heden volgaarne het vriendschapscontract van 28 januari 1262 willen vernieuwen en bevestigen.

Maar niet alleen vanwege dat jubileum heeft onze gemeenteraad besloten om – en nu citeer ik het besluit – *“te allen tijde en met alle kracht die overeenkomst levendig te houden”*, maar ook – en dat is het tweede deel van het besluit – *“om de vriendschap tussen beide bevolkingen te verstevigen en tezelfdertijd in vrijheid, in vrede, een bijdrage te leveren, aan een verenigd Europa”*.

Dat impliceerde in zekere zin dat verdrag van '62 ook, zoals we juist hebben gehoord en we zijn vandaag aanwezig om die oude banden opnieuw te hernieuwen.

Brabanders ontmoeten Brabanders vandaag opnieuw, in een heel ander perspectief dan destijds, maar wel in een tijd waarin opgebouwde grenzen meer en meer vervagen, in een tijd waarin we ook weer wat meer waarde beginnen te hechten aan historische banden, ook in een tijd – u heeft het zelf gezegd, voorzitter, collega – waarin naties tot de conclusie komen dat samenwerking onontbeerlijk is, dat het de moeite waard is om te streven naar een verenigd

Europa, en ik ben blij dat te mogen zeggen hier in de stad Leuven, die zich jarenlang grote inspanningen getroost heeft om de Europese gedachte uit te dragen.

Een hechte en een echte samenwerking tussen naties is geen zaak van alleen regeringen of stadsbesturen; echte samenwerking ontstaat wanneer we over staatkundige geschillen heen, elkaars mentaliteit willen aanvoelen en elkaars activiteiten willen bewonderen. Dat maakt een echte samenwerking hecht.

Brabanders ontmoeten Brabanders vandaag opnieuw.

Juist in deze raadszitting komt dat bijzonder duidelijk naar voren, waarin we samen hier aanwezig zijn om de formele vernieuwing van de vriendschapsbanden tot stand te brengen.

Het is geen begin van een vriendschap vandaag, ook geen begin van de hervatting van de vriendschap. Ook dat is juist gebleken, en veel burgers en organisaties uit de beide steden zijn ons in de afgelopen jaren voorgegaan bij de vernieuwing daarvan.

Ik noem in dat verband graag de contacten tussen de archiefdiensten van Leuven en 's-Hertogenbosch. Ik noem de contacten met de universiteit, het stedelijk museum, de gidsenbond en de oudheidkundige kring uit Leuven, met onze zeer actieve kring "Vrienden van Den Bosch". Ik noem de contacten tussen de "Jonge Economische Kamer Leuven" en de "Juniorkamer" in onze stad. Ik noem de contacten tussen een groot aantal Bossche muziekgezelschappen en diverse organisaties in Leuven, van Mannen van het Jaar tot winkeliersvereniging toe.

Ik heb zojuist ook gehoord wat wij al wisten, dat onzerzijds aandacht is geschonken bij de viering van uw jubileum, het 1100 jarig bestaan (1100 jaar of daaromtrent).

Deze opsomming is verre van volledig, en wij zullen zeker doorgaan, veronderstel ik, met nog verdere contacten.

De afstand is niet ver, we spreken dezelfde taal; wij denken dat dit kan floreren.

Ik ken de financiële problemen van uw stad, en ik heb u al eens mogen verhalen van de financiële problemen van onze stad. Ook dat is plezierig als de afstand kort is, dan hoeven de kosten die ermee gepaard gaan ook niet zo hoog te zijn.

Uit het feit, collega, dat vandaag vrijwel alle leden van onze gemeenteraad aanwezig zijn, en dat er vele andere inwoners van Den Bosch aanwezig zijn en nog komen, kunt u afleiden hoe groot de wil is, onzerzijds, om aan die vernieuwing van de vriendschap verder vorm en gestalte te geven.

Er is een zegswijze dat kleine geschenken die vriendschap onderhouden, en wij zouden dat ook graag willen doen door u een raam aan te bieden, dat wij hebben laten vervaardigen, een glas-in-loodraam, waarin we de beide wapens van onze gemeenten hebben laten afbeelden, om daarin te symboliseren, de samenwerking tussen onze beide steden.

Leuven, 06 oktober 1984

B.L.A. Van Zwieten
Burgemeester van 's-Hertogenbosch